

การที่จำเลยบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยมิชอบด้วยกฎหมายเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มาตรา ๙๙ หรือไม่

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๙ บัญญัติว่า “ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าไปกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ซึ่งการกระทำอันจะเป็นความผิดตามมาตรา ๙๙ นั้น กฎหมายได้บัญญัติแบ่งแยกการกระทำออกเป็น ๒ กรณีด้วยกัน โดยมีหลักเกณฑ์และสภาพหรือลักษณะของการกระทำ รวมทั้งพื้นที่ที่กฎหมายประสงค์จะคุ้มครองแตกต่างกัน กล่าวคือ (๑) เป็นการบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (๒) เป็นการเข้าไปกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรค่าแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า จำเลยบุกรุกเข้าไปยึดถือครอบครองที่ดินเกิดเหตุซึ่งเป็นที่ดินของรัฐอันเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ โดยไม่มีสิทธิครอบครองและมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และมิได้รับสัมปทานหรือไม่ได้รับยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมาย แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า บริเวณพื้นที่เกิดเหตุไม่เคยถูกประกาศให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฯ มาก่อน การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดฐานบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยมิชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙๙ ในกรณีแรกแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๕/๒๕๖๔)

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

ธันวาคม ๒๕๖๖

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา